

Дихання вітру

Tanya Terra

— Хочеш послухати дихання вітру?

Він запитав мене про це так невимушено, так просто, що я нітрохи не здивувалася.

— Хочу! — сказала я, дивлячись на те, як дощ любить своїм відображенням у калюжах.

— Приклади вухо до моїх грудей...

І я не засумнівалася. Очі самі закрилися, щоб не заважати вухам. Я давно підозрювала, що в його грудях живе нестримний рух, пекучий політ і дихання...

На що схоже дихання вітру? Це як рух світла, це як звук свободи.

Дихання вітру схоже на радість.

— А про що тепер говорить дихання вітру?

Ми стояли серед пісків. Це було далеко від дому. Це було в Єгипті. І я знову приклала вухо до його грудей. Моє обличчя обдував гарячий вітер. А вухо вловлювало гаряче тремтіння. Це було дихання особливого аромату.

Нестримний рух призупинився й засоромився.

— Так цікаво...

Ми стояли мовчки.

На що схоже дихання вітру?

На нестримний потяг облетіти всю земну кулю. А найбільше — на гаряче дихання пустелі, у якій зачаїлася мрія.

Сьогодні всередині нього дихав дужий вітер. Потужні хвилі повітря час від часу коливали уривчасті "Гірко! Гірко!" До його вітру долився і мій.

На що схоже дихання вітру?

На щастя!